

חוזרים לחומש

יוצא לאור ע"י "הלב היהודי" בשיתוף גרעין חומש

יש הגיון בשגעון

ככה סתם, האזורים האלה צריכים להיות "נקיים מיהודים" - כדי שהערבים ירצו עוד ועוד...

ככה סתם, על כל חשש לשחיתות נפתחת ועדת חקירה, אבל רק הפשע הגדול הזה עובר בשתיקה...

זה נורמלי. כך קבע ביהמ"ש העליון, כך קבעה התקשורת. "זה מה יש".

אז מה עושים כאשר המציאות מטורפת? להסחף עם הזרם העכור, כמו דגים מתים? אז לאן נגיע?

אין ברירה. חייבים להתחיל לייצר בועה של שפיות בתוך טרוף המערכות.

קודם כל, נשים סימן על המצח, שנזכור שמהו כאן לא בסדר... אנשים אחרים

ודאי יחשבו שאנחנו משוגעים. אבל אנחנו נוכל לזהות אחד את השני. כי הסימן הוא על המצח, לא על היד מתחת לשעון. "הי, גם אתה?". "כן, גם אני". "אז בוא נלך ביחד".

נתחיל להזכיר לעצמנו את הדברים הפשוטים. את הנורמליות האמיתית. סליחה, זו הארץ שלנו. ה' נתן אותה ליהודים, ואין זכות לאף אחד לגרש אותם ממנה, גם לא ליהודי אחר. וכמו שאין זכות לגרש, גם אין זכות למנוע מאתנו לעלות ולחזור אל הבית, לממש את "זכות-השיבה" של העם היהודי, "בשוב ה' שבות עמו".

אף אחד לא הבטיח שנזכה בסיבוב הראשון. אבל עם האביב הפורץ החוצה בניסן, גם אנחנו חייבים - סוף סוף - לנסות, לצאת מהפקעת החורפית, ולהתחיל לנשום אור נקי. בתפילה גדולה.

רגע, רגע, לפני שנרוץ קדימה. רגע של שפיות: אנחנו באמת מתכוונים לזה? "לחזור לחומש"?

לקום וללכת בהרים, בין כפרים ערבים, לעקוף מחסומים, לעבור על החוק, ובסוף עוד יגרשו אותנו בחזרה... - זה מה שיש לנו

לעשות עכשיו? לפני פסח? אין ספק. אנחנו משוגעים! זה כתוב לנו על המצח: מ-ש-ו-ו-ג-ע-י-ם.

ואולי לא. אולי לא אנחנו המשוגעים?

זוכרים את המעשה שסיפר רבי נחמן מברסלב?

פעם אחת אמר המלך לאהובו, המשנה-למלך: אני רואה בכוכבים שכל מי שיאכל מהתבואה שתגדל בשנה הזו, יהיה נעשה משוגע... וכודאי

נצטרך גם אנחנו לאכול מן התבואה. אבל נעשה סימן על מצחנו, שלפחות נדע שאנחנו משוגעים. שכאשר אני אסתכל על מצחך ואתה תסתכל על מצחי - נדע שאנחנו משוגעים...

לפעמים אתה חש שהמציאות מטורפת. אבל הטירוף כל-כך עמוק שהוא כבר הפך לנורמה.

ככה סתם, גירשו אלפי יהודים, החריבו עשרות ישובים. רק בשביל... (אף אחד לא יודע להשלים את המשפט)...

ככה סתם, מסרו את גוש קטיף לאותם ידים ארוורות שהפיזו אותם באלפי פצמ"רים, כדי שעכשיו יוכלו לשגר משם אלפי קסאמים...

ככה סתם, גרשו אותנו מחומש ושא-נור, אבל האזור עוד נמצא בשליטת צה"ל - רק לאזרחים יהודים אסור לגור כאן. מדוע?

■ בעזרת ה', ביום שני הקרוב עולים לחומש. ■ בחנוכה הצליחו אלף איש להגיע לחומש, להדליק נרות-חנוכה ולהבטיח "עוד נחזור". ■ ביום שני אנחנו רוצים להגיע באלפים, והפעם בשביל להשאר. ■ אנשי גרעין-חומש יתחילו לבנות מחדש את ביתם, וכולנו איתם. ■ אם אתה צריך להיות בבית ותורם מכסף למבצע - טוב מאוד. ■ אם אתה מגיע ברכב אל נקודות הכינוס - עוד יותר טוב. ■ אם אתה מצטרף לקבוצות הצועדים ברגל - עוד יותר טוב. ■ אם אתה מצטרף לגרעין חומש - הכי טוב. ■ כי אנחנו מאמינים שאם אפשר לקלקל - ודאי שאפשר גם לתקן!

תכל'ס

קומי

מלים: מנורה חזני.

לחן וביצוע: אריאל זילבר.

לפעמים השקר מתחפש לאמת הם אומרים שאנחנו המשווגעים והאמת היא שכולם משוגעים אכלנו כולנו מהחיטה המשגעת אבל אנחנו רואים

את האות על המצח

אנחנו יודעים שיש משהו מעבר

חוזרים הביתה
כי הגיע הזמן
לשוב להיות בני חורין

חוזרים הביתה
אל ההר צופה למרחב
חוזרים הביתה
אל יוסף המבקש את אחיו
חוזרים הביתה
אל אברהם אבינו
חוזרים הביתה
חוזרים לעצמנו
חוזרים הביתה

מקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפיכה התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי

חוזרים הביתה
להיות חופשיים
חוזרים הביתה
לצאת מעבדות לחרות
חוזרים הביתה
זה הזמן להיות חופשיים
חוזרים הביתה
לצאת מעבדות לחרות

קומי קומי קומי קומי עם ישראל קום וחיה....

חומש תחילה בעין הלב היהודי

הרב דוד דודקביץ' שליט"א, רב הישוב יצהר ומראשי "הלב היהודי"

להחליט היום "ללכת על חומש" זהו מעשה בעל משמעות רבה. ראשית, **זהו המעשה הטבעי והמתבקש ביותר**. בתקופה זו, בה הסכמי "השלום" המזויפים קורסים לעיני-כולנו, אין יותר טבעי מלשוב לישובים מהם גורשנו - ישובים שב"ה עדיין ריקים מאיבינו, ומצפים למשפחות שישובו לביתם, בעוד הממשלה נמנעת מלעשות זאת ללא כל סיבה אמיתית (ובניגוד לבקשות מערכת הבטחון).

מלבד זאת, ראוי להדגיש כמה תובנות יסוד שמתבהרות גם דרך המאבק על החזרה לחומש:

לא רק "הפצות"

היום קיימת נטייה לברוח מלעסוק בנושאים כל-כך טעונים. אנשים טוענים: הרי עוד לא התנחלנו בלבבות! למה שלא נעסוק יותר בצדק-חברתי, בקירוב רחוקים וכיוצא בזה? נכון. אלו אכן דברים טובים ויפים, שבהחלט יש להרבות בהם - אך רק בתנאי שאנו נשמרים היטב שלא להתדרדר בדרך הנינוחה אל חיקו החמים של לב-הקונצנזוס... אם מה שחשוב זה למצוא-חן בעיני הרחוב "הישראלי", מגיעים מהר מאוד לחנופה לאבדן העצמיות.

לכן היום אנחנו "הולכים על חומש". המהלך הזה מברר ומגדיר את מקור השייכות שלנו. מתוך כך נוכל להמשיך ולעסוק גם בכל "ההפצות" שבעולם.

מקור הסמכות

בזמן הגירוש צעקנו "יהודי לא מגרש יהודי" ותבענו מהשוטרים והחיילים **לסרב** לפקודת העקירה והחורבן. הכלכה הפסוקה "דברי הרב ודברי התלמיד דברי מי של הקבוצה הולכת ברורה שיש מקור סמכות אחד ויחיד.

והיום, כאשר אנחנו "הולכים על חומש"

אור בלב - זכרונות ממבצע הדלקת נר חנוכה בחומש

יום שני כ"ז כסלו. שעה 12:45, המקום - עיריית פתח-תקוה. נפגשנו כ-50 אנשים מכל הארץ שרוצים לעלות לחומש תוב"א. עולים לאוטובוס. בדרך כבר מעדכים מהחמ"ל על חסימות צירים. מחליטים לנסוע דרך קדומים-

צפון כדי לנסות לעקוף. ביציאה הצפונית, אנחנו מגלים "האמר" צבאי שחוסם. יורדים ומתחילים ללכת. צועדים 5 ק"מ, עד נקודת הכינוס. שבי שומרון - כשבדרך רכבים פרטיים מגיעים ואוספים טרמפיסטים. אתה מסתובב

אחורה ומגלה כל פעם כמה שנחיל האנשים הולך ומתרבה מרגע לרגע. מתחת לעלייה לשבי שומרון, אנחנו מבנים שלא כדאי לעלות לנקודת הכינוס, כי יש שם המון כוחות. פוגשים אותו מספר חב"ה' שהיו המנווטים - ואנו

חומש - אך כשחושבים על המטרה אינך שם לב לדרך הארוכה... עצרנו לפני הכביש שהיה חשש שמשם יתחילו להיות כוחות משטרה וצבא רבים - ומכאן כינסו את כולנו והודיעו - כאן כולם רצים למעלה - לחומש. בקריאות שמחה

אנו מצהירים באופן ברור: איננו נמצאים כאן רק מכח ממשלה ושלטון חולף זה או אחר, אלא **מכוח הברית שבינינו לבין הקב"ה**, ככתוב בתורה. אנחנו יהודים שבאים לרשת את הארץ שה' נתן לאבותינו ולממש את "זכות השיבה".

להיות בני-חורין

פעם היתה "עגלה ציונית" שנסעה - לפחות בתחום הבטחון ו"הבית הלאומי" בכיוון הנכון. כאשר העגלה הזו החלה להתעצל ולנסות

מן הדרך, נזעקנו לעזרתה והטינו שכם להיות גלגל חמישי... לא עוד! הגיע הזמן להוביל עגלה חדשה, שהיא בעצם עתיקה כימי העם הזה - "עגלה מלאה". העגלה הציונית ינקה במודע מהחזון החילוני המותיר את התורה והיהדות ב"שמורת טבע" - חזון שהוא "התבוללות מסוכנת לישראל" (כהגדרת הראי"ה קוק זצ"ל). והתוצאה היא הזהות "הישראלית" של היום, שאינה מבדילה בין יהודילנכרי,ומביאהאותנו אל פי-תהום. כך הפכו לצערנו, מערכות המדינה לקליפה

המעכבת את עם ישראל בדרכו לגאולה.

והיום אנחנו "הולכים על חומש" בתור עניין יהודי. מתוך הכרה שמרכז-הכובד של **האחריות** והדאגה לישוב היהודי בארצנו הקדושה הולך ועובר לכיוון הצבור המאמין (והכתום), וכבעלי אחריות אנחנו חופשיים להחליט על 'בנק מטרות ומשימות' ולפעול

והיום אנחנו "הולכים על חומש", משתדלים והולכים על הבלתי-נודע, ללא יומרה מתנשאת שנובעת מ"כוחי ועוצם ידי", אלא מתוך תפילה גדולה לה' יתברך, איתנו אנו מנהלים דו-שיח על אדמת ארץ-ישראל. "כי ארץ ישראל היא בחינת תפילה", כדברי רבי נחמן מברסלב. ואם נזכה - להיות לבסוף "עטרת בעלה".

והיום אנחנו "הולכים על חומש", משתדלים והולכים על הבלתי-נודע, ללא יומרה מתנשאת שנובעת מ"כוחי ועוצם ידי", אלא מתוך תפילה גדולה לה' יתברך, איתנו אנו מנהלים דו-שיח על אדמת ארץ-ישראל. "כי ארץ ישראל היא בחינת תפילה", כדברי רבי נחמן מברסלב. ואם נזכה - יבוא המענה.

בשמחה ובזריזות

כלל גדול הוא במאבק, כדברי בעל-התניא: **"שנצחון לנצח דבר גשמי כגון שני אנשים המתאבקים זה עם זה להפיל זה את זה. הנה אם האחד הוא בעצלות וכבדות ינוצח בקל ויפול, גם אם הוא גבור יותר מחבירו"**.

מול העצלות והכבדות, הנובעת מעצבות וטמנום-הל, מול שלטון מושחת שכל מערכותיו וראשיו קורסים למול עינינו - עלינו לבוא ולפעול בשמחה ובזריזות, "כי עמנו א-ל", ומתוך אמונה כי כוחות בריאים יפיחו רוח של אמונה גם בשאר אחינו בני ישראל, לשוב אל ה' א-להיהם ואל חיבת הארץ במלוא רוחבה. לכן הסיכוי טוב להצליח, אם יעלה רצון מאת ה'.

המעשה הנכון בזמן הנכון

	ראיון עם בני קצובר
שאלה: איך אתה רואה את הסיכויים להצליח במאבק הזה?	בני: לדעת, יש סיכויים טובים להצליח . לא בהכרח בסיבוב הראשון, אבל במאבק מתמשך בהחלט כן. ואני אומר את זה מתוך הנחה שאנשי גרעין חומש, שהם העומדים בלב המאבק, בנויים ומוכנים גם למאבק ממושך מתוך התמדה ומסירות, וכך אכן זה נראה! מעבר לזה, יש חשיבות גדולה בעצם פתיחת המאבק , גם לפני שנזכה לראות תוצאה ממשית בשטח. מאז תהליך אוסלו קיים תהליך מתמשך של נסיגה והתדרדרות, גם במישור המעשי וגם במישור הרעיוני. והנה מגיע המאבק הזה שיש בו דרישה והתחלה לשינוי כיוון, מושכים את ההגה לכיוון היהודי , חוזהי כבר הצלחה. אנחנו נמצאים בעידן של מבוכה גדולה, כאשר מוסדות השלטון מתפוררים, "באין חזון יפרע עם", והנה בעצם המאבק הזה אנו כבר מצביים חזון , זה בכפי עצמו דבר גדול.
שאלה: מה אתה מתכוון ב"כיוון היהודי". בני: כל "ההתנתקות", "ההתנכסות" וכדומה, כולן נובעות מהתנתקות מהכיוון היהודי. הכיוון היהודי זה עניין רחב מאוד של זהות יהודית בכלל, וחלק נכבד מזה הוא הבנת הקשר שלנו לארץ ישראל. בפשטות, זה מתבטא בכך שלא מכירים בכך שזו הארץ של רבוננו-של-עולם. אדרבה, מי שמתייחס כך לארץ, נתפס בעיני השלטון כגורם מאיים. על הרקע הזה, אנחנו צריכים להיף בצורה ברורה, ובליווי הסברה מתאימה, את הקשר לארץ מתוך הכיוון היהודי. אנחנו כאן בגלל העניין היהודי, בזכות הבטחתו של הקב"ה. זה צריך להשמע בעז ובעוצמה, לא בצורה מסכנה אלא ברוב-עם ובתנופה גדולה -	

סיפורו של מקום

הישוב חומש נוסד בשנת תש"מ, ונחרב בשנת תשס"ה. הישוב ממזקם על הציר מקדומים, צפונה, דרך שבי שומרון (כביש 60) לכיוון צפון מערב השומרון. הישוב שוכן על רכס גבוה וממנו תצפית מדהימה על צפון השומרון והגליל ועל כל מישור החוף.

"חומש" על שום מה? הישוב שוכן מעל כפר בשם **"פנדקומיה"** - שם זה הוא שיבוש של המילים **פנטה קומיה** שפירושם ביוונית: **חמישה כפרים**. מסתבר שבתקופה הרומית היתה כאן התארגנות מקומית של חמשה כפרים. והנה אנו מוצאים את השם הזה בפסיפס שנתגלה בבית-הכנסת העתיק

מה אנחנו רוצים?

אין ספק שאם נשכיל לרכז היום אפילו אחוז קטן מהציבור הגדול של נאמני הארץ, אז הלהבה הזו תוכל לבעור ולהתפשט לאין שיעור! **שאלה: ומי באמת הציבור שיכול להוביל את המאבק הזה?** **בני: ראשית קיים גרעין חומש עצמו, שהוא גרעין המאבק**. לאחרונה הוקם מטה רחב לקראת המאבק על חומש, ובמסגרת זו יצא לי להפגש עם חברי הגרעין ואני מאוד מתרשם מהרציונות שלהם. במעגל השני, **יש המון צעירים וצעירות מסורים שיכולים "להדלק" וכבר נדלקים לעניין**. הצעירים מחכים למעשים, וכידוע מעשה אחד שווה אלף אונות. אבל לא רק צעירים, **היום זה ריאלי לרכז ציבור גדול למאבק**. גם מי שמרגיש עדיין מיואש ובהתחלה יעמוד בצד, הרי שבסיבוב הבא הוא כבר יצטרף. כאן צריך להדגיש **שכל אחד יכול להיות שותף**: כמובן, מי שיכול להצטרף לגרעין, זה "להדהרין". אבל חשוב שיהיה ציבור גדול ככל האפשר שמשתתף בנסיון העלייה, כגיבוי לגרעין עצמו. מעבר לזה, כל אחד יכול וצריך לעזור בתרומה כספית! ואחרון חביב, לעשות נפשות נוספות לרעיון.

שאלה: האם בהשוואה למאבקים לפני 30 שנה יש לנו סיבה להיות אופטימיים?

בני: בוודאי. מצבנו היום הרבה יותר טוב. א. **כמות** האנשים שאתנו גדולה פי כמה וכמה מאשר אז. ב. **באיכות**: בחלק הרציני של הציבור יש עומק רעיוני יותר מאשר אז. ג. **הצורך**: כיום אנחנו בתקופת-חירום, וכל אחד מבין שחייבים לעשות משהו כדי לבלום את הירידה הנוראה מאז אוסלו. יש כיום ציבור נחוש שמבין שהאדמה בוערת וצריך להשקיע הרבה כדי למשוך את הבלם ולהתחיל לנסוע בדרך חדשה.

ולסיום: אתה תניה בעלייה לחומש?

בני: בעזרת ה'. בחנוכה צעדתי ברגל עם עוד אלף אנשים משבי שומרון לחומש, היום אני מסתובב באספות ובכינוסים, וביום שני הקרוב אצטרף לעלייה לחומש. בעזרת ה' נעשה ונצליח.

ברחוב, סמוך לבית-שאן. שם יש רשימה של מקומות בארץ - זוהי הברייתא המפורסמת של "תחומי ארץ ישראל" - ובתוכם מזכר גם השם **פנטא קומוות!** על כן נקרא שם המקום היום **חומש**.

ויש המוסיפים: באזור הזה היתה נחלתן של **חמש בנות צלפחד**: מחלה, תרצה, חגלה, מלכה ונועה. הבנות הצדקניות משבט מנשה, מצאצאי יוסף הצדיק, אשר חבבו את ארץ ישראל וזכו לקבל בה נחלה. לפי הממצאים של חרסי-שומרון, ניתן להגיע לזיהוי מקום נחלתן של הבנות - הגובל באזור הישוב **חומש!** יהי רצון שנזכה לשוב ולבנות את חומש, ולראות את ההרים סביב מלאים יהודים.

מה אנחנו רוצים?
לפני שנתיים גורשו היהודים מחומש, באטימות ובנחישות. בתי הישוב הפכו לחרבות. בחנוכה האחרון הצליחו כאלף יהודים להגיע לחומש ולהדליק שם נרות חנוכה. הפעם המטרה רצינית הרבה יותר: להגיע על-מנת להשאר. עולים לקרקע! - כן, אנחנו באמת רוצים לחזור לגור במקום ממנו גורשנו. למה לא? - אנחנו דורשים את "זכות השיבה" - "ושבו בנים לגבולם". למה דוקא חומש? - כי חומש הוא הישוב הקרוב ביותר אלינו בצפון-השומרון, אחריו ממתנים שא-נוו, גנים וכדים. - את ישובי גוש קטיף האהובים לא שכחנו אף לרגע. עוד נשוב. זוהי רק ההתחלה: זה הצעד הראשון בתהליך השיבה לכל המקומות שמהם גורשנו.
אין לנו אשליות
- ניסו לעצור אותנו בדרכים, ירדפו אחרינו בהרים... - גם כשנגיע לחומש - ניסו לגרש אותנו משם. כמו לפני שנתיים. - אולי עוד ארוכה הדרך. אבל אנו ננסה, שוב ושוב ושוב. "שבע יפול צדיק - וקם!". - אולי בינתיים אנו "דופקים את הראש בקיר" - אבל הראש הוא מברזל והקיר רעוע... - כל צעד שנתקדם, זוהי עוד הצלחה. - מה שבטוח: אם לא ננסה - בודאי לא נצליח.
מי ומי ההולכים?
גרעין חומש הוא המוביל את המהלך, בשיתוף וסיוע כל תנועות המאבק. - בגרעין חומש יש משפחות שמתכוונות ברצינות ומוכונות לשוב היום לישוב שממנו גורשו. הציבור הרחב נקרא להצטרף לעלייה ההמונית, כל אחד לפי כוחו - משעתיים עד שבועיים. - השותף העיקרי הוא הקדוש-ברוך-הוא אליו אנו מתחננים לסיוע. בלעדיו אין סיכוי...

הוזרים לחומש

אביב בחומש

הרב מיכי יוספי

באספות וכנסים, כבר פועל נפלאות
כמובא בליקוטי מוהר"ן קנ"ה
"וצריך כל אדם לבקש מה' יתברך
שיהיה לו געגועים וכיסופים לארץ ישראל
וגם שיהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ ישראל
והוא סגולה להכעס והעצבות"

איזה מילים יפות
לא רק שראוי לי להתפלל על עצמי
שיהיה לי געגועים וכיסופים לארץ ישראל
עוד יש לי משימה לא שגרתית משהו
לבקש שגם יהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ
ישראל

משמע שעניין הזה של הארץ הטובה
מצוי בהסתרה רוחנית אף אצל אנשי מעלה

ולעושה זאת – המבקש – יש בונוס
שהבקשה היא סגולה להכעס והעצבות
וכידוע ששורש הכעס הוא מכוחות עשיה
ויצירה
שלא מקבלים את ביטויים הטוב

והעצבות אף היא קשורה בכוחות חיים
חסומים...
וכנראה שאין הדברים קשורים דווקא ביושבי
חו"ל

אלא אף ובמיוחד לנו יושבי הארץ
לחדש את החשק הקדוש לשוב לאותם
מחוזות
שצריך מאמץ וכיסופים מיוחדים להגיע עדיהם
ועליהם דווקא ישנם מניעות והסתרות

ונראה שאפשר להכתיר התנועה לשוב
לחומש
במילים
הדרך לשיבה
שמובילה לשמחה
וממילא לצמיחה
עד לסליחה השלמה

יחיאל מיכאל (מיכי) יוספי
שהתבסס מהודה של חומש
שבועות ארוכים וקסומים
עם בני ביתו בקיץ ההוא...!

משהו משמעותי וחגיגי יכול לקרות בעליה
לחומש

בימי ניסן אלו בהם הטבע והבריאה כולה
בתהליך התחדשות צבעוני פרחוני וחגיגי
הצומח פורץ אל על בצבעים מראות וריחות
כל שהיה חבוי וגנוז יוצא מן הכח אל הפועל

ובנשמותינו אנו מתעורר הגעגוע – לשוב
אל עצמנו – אל מחוזות הקדושה – אל קרבת ה'
ואל הארץ הטובה שהובטחה
הגעגוע להוציא אל הפועל
את מי שאנו ראויים יכולים
ומצווים להיות

ובשיבה לחומש בעז"ה יש משהו כה יהודי ויחודי
לקחת את המשבר ואת השבר הפרטי והציבורי
ולהשתמש בו כמנוף לעורר כוחות חיים –
יהודיים – הגנוזים

לעורר סביב חזרה זו תנועת תחיה רחבה
לחיות את שחשוב ויקר
הזדמנות שמחה לעסוק בהתכוונות רצויה
כי כשיש מטרה ויש יעוד, כשהמבט אל
האופק,
הקשיים המקומיים הנקודתיים נבלעים בחזון.

לשוב לחומש – זהו משל לרצון הפנימי
לשוב לייחודינו לשוב למקום האמיתי בו
ראויים – יכולים – וצריכים להיות
לקחת אחריות על טוב שליחותינו בגלגול זה...

וכמה מתאימים ימי ניסן הללו
עליהם אמר רבי נחמן שהם ימי תשובה כימי
אלול
זמן בו נתייב הרוח פתוחים להקיץ בתוכנו
את הרצון להיות אנו – במובן הרוחני הגבוה
ואותם חבלי ארץ מתגעגעים אלינו
ואנו אליהם

ולו אך נזכה
נראה בזה צעד חשוב בדרך הארוכה והשמחה
המעפילה אל הר המוריה – הר בית ה'

ועצם הגעגוע בהכנות ובדיבורים

תננו ■ הלב היהודי

עשרות מתושבי הגבעות ביו"ש
מגורשים מביתם
וממשפחתם
דיבה אידיאולוגית ע"י ממשלת ישראל,
ללא דין וללא משפט

אנו קוראים לכל מי שלב יהודי פועם בו להיזעק עוד היום, ולסייע כפי יכולתו
ומעבר ליכולתו ליהודים אלו
עמותות "חננו" ו"הלב היהודי" נרתמו לעזרתם בשעתם הקשה ופתחו קרן כספית
לסיוע בתנאי מחייה בסיסיים, ובמאבקם לשוב לביתם.

לתרומות וסיוע במאבק טל: 03-7563111

הרב דוד דודקביץ' יצהר
הרב שמואל אליהו צפת
הרב ד"ר רצון ערוסי קרית אונו

הרב יעקב מדן אלון שבות
הרב זלמן ברוך מלמד בית אל
הרב דב ליאור קרית ארבע
הרב אליקים לבנון אלון מורה

הרב דוד דרוקמן קרית מוצקין
הרב אברהם צוקרמן ראש ישיבת בנ"ע כפר הראווה
הרב דוד חי הכהן בת ים

חוזרים לחומש

תכנית המבצע

יום שני ז' בניסן

המטרה

מטרתנו היא להגיע לחמש, להאחז בה ולהתחיל לבנותה - ללא עיכובים מיותרים.

שלב ראשון: מהבית אל נקודות הכינוס

נוסעים ברכבים פרטיים או בהסעות מנקודות ההסעה לכיוון חומש: אזור קדומים ושבי-שומרון.

כולם באים: בשלב הזה כולם יכולים להשתתף, גברים ונשים, זקנים וטף.

בעלי רכבים שאינם מצטרפים להליכה הרגלית - לכם מיועד תפקיד חשוב בהמשך.

הערה: יתכן שינסו לעצור אותנו כבר בשלב הראשון. אם נתקענו בירושלים או בנתניה, אפשר לארגן הפגנה ספונטנית במקום. כך כולם ידעו על מה שקורה...

שלב שני: צעידה מנקודות הכינוס לחומש

שטחי הכינוס יהיו סמוך למחסומים שיוצבו בדרך, או יוגדרו בשטח ע"י המארגנים.

משטחי הכינוס נצמד רגלית לכיוון חומש. כמו שעשינו במבצע חנוכה.

אנו נעים לחמש בקבוצות גדולות, בנתיבים שנבחרו ומאובטחים בטחונות.

אם יונח מחסום בנתיב, הוא ייעקף.

בהליכה, יש לשמור על הנתיב וההליכה 'ביחד', ולהישמע להוראות הסדרנים.

משטרה וצבא: אין להתעמת עם כוחות אכיפה שנשלחו בפקודת הממשלה: יש לעוקפים.

בטחון: בשטח נמצאים גם ערבים בעלי כוונות זדון: אין להרשות את התקרבותם אלינו!

שלב שלישי: האחזות והתבססות. - פרטים בשטח.

ציוד מומלץ

סנדוויצ'ים ואוכל קל ל-48 שעות, נעלי הליכה, תרמיל במינימום משקל, ומים. אוהל קל, שק-שינה, ציוד אישי, טלית ותפילין, לבוש חם, מעיל גשם דק, פנס, פלאפון ומצלמה עם סוללות חלופיות. מים במקום עצמו, יסופקו בע"ה בהמשך. ציוד הכרחי: אמונה, עקשנות, אופטימיות.

סדרנים

בשטחי הכינוס, באזורי מחסומים, לאורך הנתיבים ובמקום היישוב עצמו, יעזרו סדרנים ורכזי חמש-תחילה, בהכוונה בשטח, בפתרון בעיות ובסיוע בהקפצות ברכב - כאשר אלו יתאפשרו.

מוקד בטחוני

על כל ארוע פח"ע, או על איזשהו צפי לבעית בטחון, יש לדווח מיידית לרכז הקרוב או למוקד בטחון - 050-9162277 ; 050-9152277.

מוקד משפטי

כל צו או הוראה המיועדים למנוע את שיבת היהודים לחמש בטלים ומבוטלים ובלתי-קבילים - כמו החורבן והגרש עצמם. על כל נפנוף של צו יש לדווח למוקד המשפטי:

1-599-504020

זכרו: שוטרים אלימים הם עבריינים, ומותר להתגונן מפניהם: עפ"י חוק!

יזמה ומסירות

העליה לחומש בחנוכה הצליחה בזכות המסירות והיחזמה העצמית של העולים. אלו הכרחיים גם עתה!

יזמה עצמית ומסירות-נפש, כאשר יתחברו לרכזים בשטח, יקדמו את הצלחת הפעולה. בעזרת ה'.

"לא ארץ נכריה לקחנו ולא ברכוש נכרים משלנו. כי אם נחלת אבותינו אשר בידי אויבנו בעת מן העתים בלא משפט נכבשה. ואנחנו כאשר היתה לנו עת - השבנו את נחלת אבותינו". שמעון החשמונאי

052-6302222

לארגון הסעה מאזור מגורך
להרשמה להודעות ס.מ.ס בשטח
ולפרטים נוספים

"עלה ועלה, כי יכול נוכל לה!"

חוזרים לחומש

בעזרת ה' יתברך אשר נתן לנו
את הארץ הטובה הזאת לרשתה
ביום שני ז' ניסן

**נעלה לבנות מחדש את ביתנו
בישוב חומש בצפון השומרון**

לאחר הצלחת מבצע הדלקת נר חנוכה בחומש,
גרעין-חומש קורא לכל יהודי נאמן שמעיד לחלום,
להגיע לעליה ההמונית
ולהצטרף למהלך של השיבה לכל המקומות מהם גורשנו.

כי הגיע הזמן

**לפרוץ את המיצרים, להיות בני חורין,
ולהאמין שאם אפשר לקלקל
אפשר גם לתקן!**

לפרטים: 052-6302222

גרעין חומש
שא-נור

הלב היהודי

קוממיות

מגיני ארץ

שנית גמלא

וירשתם אותה

חוג הפרופסורים
לחוסן מדיני

מטה צפון

נשים בירוק

נאמני ארץ ישראל

ועד רבני יש"ע

כמה מעלות טובות לעלות לחומש

בואו ונעלה לחומש

כי יש לנו את האישור המתאים, האישור האמיתי. שעבר אלינו מידיהם של אברהם אבינו ויהושע בן נון...
כי אנתנו חייבים להעמיד סוף-סוף רוח אקטיבית ומאמינה, שתוכל לזקוף את קומתנו לעומת הבזבז המודא הכללי.
בואו ונדמוק בעקשנות היהודית, וגם אם שבע נפול, עוד נקום ונתעודד, מתוך תפילה לה' יתברך שיזכה אותנו לתקן את כל מה שהתקלקל.

בואו ונעלה לחומש

כי הגיע הזמן שנפסיק רק להתענות, לנהל קרבות נסיגה ולהמתין לגירוש הבא, ח"ו.
בואו נשתחרר ונשחרר מהזרימה הכללית העכורה לכיוון ההתפרקות, בואו ונשנה כיוון. בואו ונעביר את המאבק אל המגרש שאנחנו רוצים לפעול בו.

בואו ונעלה לחומש

כי חייבים להוכיח למי שהושב ש"ההתנתקות" כבר מאחורינו, עד כמה הוא טועה. ולהבהיר לכל מי שהושב להמשיך בחורבן שאפילו המאבק הקודם לא הסתיים כלל, ושכל התקציבים, הגיוסים והמאמץ האדיר שהושקע בגירוש - היו לשווא!

בואו ונעלה לחומש

כי אבוי לנו אם נסכים לגיזרה שאיזור צפון השומרון נקי מיהודים.
הרי כל הזמן רק הולך ומתברר לעיני-כל איוזו שחיתות, רשעות, ומיפשות היתה פעולת הגירוש. בואו ונדבק באותה אמת שנתנה לנו אז את הכוח לכפור בסמכות השלטון להפריד את היהודים מארצם ולומר "יהודי לא מגרש יהודי" (זוכרים?).

בואו ונעלה לחומש

כי הגיע הזמן שנתלכד כגיבור מאמץ שקובע לעצמו את סדר-היום, ויוזם פעולות לטובת עמנו בארצנו. הגיע הזמן לדחות את ה"תרבות" של הכת הקטנה והרקובה השלטת, ואת השיח-הציוני הריקני שהיא מנסה להכתיב ולהשתיק בעזרתו את הדיון על הדברים החשובים באמת.

אז בואו ונעלה לחומש

ונוכיח לכל עם ישראל כי הציבור האמוני אינו במנוכה, אינו פוחד מהעריבים, וראוי להנהיג את העם.

הסעות בתשלום,

הרשמה חובה 052-6302222:

ירושלים: בנייני האומה (12:00)

פתח תקווה: רחבת העיריה (12:00)

רחובות: הרצל פינת יעקב (11:30)

רעננה: בית יד לבנים (12:00)

קרית ארבע: בית אל: (11:30)

חיפה: (12:00) 052-4627118

מרכז חורב (11:00)

קרית שמואל: 052-4627118

ליד ביה"כ המרכזי (11:00)

צ'ק פוסט: 052-4627118

בתחנות לכיוון חיפה (11:00)

קבוצות הרצות סיוע בארגון הסעה

אפשר להתקשר למוקד

לפרטים:

052-6302222

מטה צפון: 052-4627118

